

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMŲ „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1999 M. BALANDŽIO 29 D. NUTARIMO NR. 490 „DĖL REGIONINIŲ PARKŲ NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“, „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1996 M. LIEPOS 19 D. NUTARIMO NR. 855 „DĖL PAVILNIŲ IR VERKIŲ REGIONINIŲ PARKŲ NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“, „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1997 M. LAPKRIČIO 24 D. NUTARIMO NR. 1273 „DĖL AUKŠTAITIJOS, DZŪKIJOS IR ŽEMAITIJOS NACIONALINIŲ PARKŲ NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“, „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2002 M. LAPKRIČIO 19 D. NUTARIMO NR. 1817 „DĖL ŽUVINTO BIOSFEROS REZERVATO ĮSTEIGIMO, ŽUVINTO BIOSFEROS REZERVATO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“, „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1999 M. KOVO 19 D. NUTARIMO NR. 308 „DĖL KURŠIŲ NERIJOS NACIONALINIO PARKO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“ PROJEKTŲ DERINIMO PAŽYMA

Suinteresuotos institucijos ir suinteresuoti asmenys, į kurių pastabas ir pasiūlymus neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktos pastabos ir pasiūlymai, į kuriuos neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktas pastabas ir pasiūlymus
Teisingumo ministerija	12. Siūlytina atsisakyti perteklinės ir pridėtinės vertės nesukuriančios Nutarimo Nr. 490 projekto 10.4 papunktyje dėstomos 30 ² .5 papunkčio nuostatos.	Neatsižvelgta Konstitucijos 54 straipsnio 1 dalis nustato, kad valstybė rūpinasi natūralios gamtinės aplinkos, gyvūnijos ir augalijos, atskirų gamtos objektų ir ypač vertingų vietovių apsauga. Konstitucinis Teismas 2005 m. gegužės 13 d. nutarime yra konstatavęs, kad pagal Konstituciją, <i>inter alia</i> jos 54 straipsnį, natūrali gamtinė aplinka, gyvūnija ir augalija, atskiri gamtos objektai, taip pat ypač vertingos vietovės yra visuotinę reikšmę turinčios nacionalinės vertybės; užtikrinti jų apsaugą ir gamtos išteklių racionalų naudojimą ir gausinimą – tai viešasis interesas, kurį garantuoti yra valstybės konstitucinė priedermė (KT 2005 m. gegužės 13 d., 2007 m. birželio 27 d. nutarimai, 2008 m. liepos 4 d. sprendimas). Konstitucinis Teismas yra konstatavęs ir tai, kad Konstitucijos 54 straipsnio 1 dalyje minimos ypač vertingos vietovės

		<p>gali būti labai įvairios; tai gali lemti jų teisinio režimo ypatumus, jose esančių objektų apsaugos būdus, veiklos tose vietovėse sąlygas, apribojimus, draudimus. Taigi atsižvelgiant į gamtos objektų ir vertybių, gyvūnijos ir augalijos, esančių ypač vertingose teritorijose, ypatingą išliekamąją vertę, svarbą, būtinybę juos išsaugoti ateities kartoms, taip pat valstybei tenkančią konstitucinę pareigą rūpintis ypač vertingų vietovių išsaugojimu ir racionalių naudojimu, atskirais įstatymais yra nustatytas specialus augalų, grybų ir laukinių gyvūnų apsaugos ir naudojimo režimas, o saugomų teritorijų nuostatuose nustatoma jų naudojimo tvarka, teikiant nuorodą į aukštesnės galios teisės aktus.</p> <p>Pažymėtina, kad Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijos nedraudžia žemesnės galios teisės akte teikti nuorodų į aukštesnės galios teisės aktus. O lankantis gamtiniame rezervate mokslo tiriamaisiais tikslais gali būti naudojami laukiniai augalai, grybai ar gyvūnai, taip pat saugomos rūšys, todėl nuostatuose yra nurodoma kokiais teisės aktais turi vadovautis asmenys naudojantys šias rūšis.</p>
--	--	---